

Abstrakt

V souvislosti s přípravami nového kodexu civilního procesu a se zveřejněním jeho textu nabylo na aktuálnosti téma nařízeného prvního setkání se zapsaným mediátorem. Podle věcného záměru nového civilního řádu soudního odporuje uvedený institut dobrovolné povaze mediace, a měl by být proto z právní úpravy vyňat. Tato diplomová práce si stanovila za cíl rozbor institutu nařízeného prvního setkání se zapsaným mediátorem, který umožní zhodnotit, zda by měl být tento instrument nadále součástí právní úpravy civilního procesu či nikoliv.

Diplomová práce se nejprve zabývá mediací jako jednou z alternativních metod řešení sporů. Rozebírá principy, na nichž je mediace založena, včetně principu dobrovolnosti. Pojednává také o výhodách a nevýhodách tohoto mimosoudního řešení sporů. Dále se práce zaměřuje na analýzu právní úpravy prvního setkání s mediátorem a poukazuje na její problematické aspekty. S cílem zhodnotit využití a úspěšnost daného institutu v praxi rozebírá statistiky Ministerstva spravedlnosti České republiky a výsledky kvantitativního výzkumu, jenž byl pro účely této práce proveden. Výzkum probíhal formou dotazníkového šetření a zúčastnilo se jej 107 mediátorů. Práce představuje rovněž další modely zapojení stran civilních sporů do mediace, jež jsou uplatňovány v právních řádech členských států Evropské unie. Podrobněji se věnuje právní úpravě v Itálii, kde se za poslední desetiletí vystřídaly všechny z těchto modelů. Díky statistikám italského ministerstva spravedlnosti je tak možné jejich srovnání. Pozornost je zaměřena také na německé procesní předpisy, neboť ty představují inspirační zdroj pro nový civilní procesní kodex. Poznatky získané v rámci celé práce jsou uplatněny v kapitole závěrečné, která kriticky hodnotí věcný záměr civilního řádu soudního a představuje návrhy *de lege ferenda*.